

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Krag kan være misfornøjet med den Tid, Ministrene taler; jeg tror, Taletiden for Ministrene er tre Kvarter, og jeg benyttede mig af de 10—12 Minutter.

Men maa jeg sige i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse, at det er rigtigt, at han under mine Forhandlinger med ham tog Forbehold med Hensyn til Husmandskreditforeningerne, og det Forbehold blev imødekommet af mig i en ny Affattelse — det var med Hensyn til, hvor meget Husmandskreditforeningernes dobbeltmøntede Seriers Reservefond skulde suppleres med paa nærværende Tidspunkt —, og det Forbehold, det ærede Medlem da tog, og den Indvending, det ærede Medlem da havde, blev der taget Hensyn til i det følgende Eksempel, som det ærede Medlem sikkert vil kunne finde hjemme. Med Hensyn til, hvor Pengene skulde tages fra, kan der ikke være Tvivl om, at der var en Aftale, som bl. a. ogsaa er truffet under Tilstedeværelse af andre Ministre sammen med det ærede Medlem af Landstinget Hr. Hauch om 5 Mill. Kr. paa Aktieselskaber, Resten paa Formue, og at dette derefter er meddelt det ærede Medlem Hr. Krag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det er nødvendigt endnu en Gang at føje til til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort, ogsaa for at Pengeinstitutterne efter den 15. Juli kan vide, hvor de er i denne Sag, at dersom det skønnes, og i saa Henseende er ethvert Parti jo suverænt, at der fra disse Pengeinstitutters Side føres en Rentepolitik, som staar i Misforhold til Rimelighed og til den økonomiske Situation, som er til Stede inden for Erhvervslivet, og i Misforhold til rimelige Indtjeningsmuligheder for disse Pengeinstitutter, da er ethvert Parti, Det konservative Parti, Venstre og et hvilket som helst af de andre her i Salen tilstedeværende Partier, selvfølgelig berettiget til at stille Forslag om, at nye Indgreb gøres.

Maa jeg saa sige, at det er jo rigtigt, at en Rentenedsættelseslov for Indlaan i Banker og Sparekasser maa være Grundlaget for, at man kan naa til en almen Rentelettelse, og derfor gik vi ogsaa ved Loven af 1. Maj 1933 med til at lægge dette Grundlag. Men det har vist sig, at paa dette Grundlag har ingen Bygning kunnet

opføres. Grundene har vi angivet, der er ikke Anledning til at gentage dem. Men naar dette ikke er Tilfældet og Obligationsrenten ligger saaledes, som den nu ligger, med et Fald af Obligationskurser som det, der nu har fundet Sted, saa kan man ikke opretholde det Misforhold, der er mellem Indlaansrente og Obligationsrente, og man kan ingen Rentesaenkningspolitik gennemføre, blot fordi man lader 3 à $3\frac{1}{2}$ staa i en Lov.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, at jeg er en lille Smule forundret over den Afstemningsproklamation, han for lidt siden afleverede. For saa vidt jeg erindrer, stemte det ærede Medlem for Venstres Forslag med Hensyn til Gyldighedstiden for Indlaansrenteloven i Tirsdags, og jeg forstaar, at nu vil det ærede Medlem stemme til den anden Side i Dag. Ja, ja, det er der jo ikke noget at sige til; det ærede Medlem bekender jo aabent, at han er kommet ind paa visse Vejes Vildfarelse, som han aabenbart i Øjeblikket ikke kan rede sig ud af.

Men naar der blev fremsat nogle Bemærkninger i Eftermiddags om, at det Parti, hvis Formand jeg har den Ære at være, havde mistet Medlemmer mellem Valgene, ja, saa viser det ærede Medlem Hr. Thomsens Tale i Aften jo tydeligt nok, at han var sluppet ind i Venstre ud fra et Sindelag og en Opfattelse, som ikke giver ham nogen Berettigelse dertil, og efter den Tale, han har holdt i Aften, kan vel næppe heller nogen andre sig over, at han heller ikke er savnet. Men naar det ærede Medlem Hr. Thomsen siger, at 80 pCt. af danske Vælgere kræver Renten nedsat til $2\frac{1}{2}$ pCt., og gør sig til Talsmand for dette Krav, saa siger jeg til det ærede Medlem, at det er utvivlsomt saa, at Debitorer altid ønsker den billigste Rente, der i det hele taget er opnaaelig. Men naar det ærede Medlem Hr. Thomsen gør sig til Talsmand for Kravet, spørger jeg: Paa hvilken Maade vil det ærede Medlem tilvejebringe denne Rente-reduktion? Thi den Vej, han her pegede paa, som han opfordrede Regeringen til at følge, tror jeg ikke paa nogen Maade er farbar. Hvorledes vil det ærede Medlem løse Opgaven? Det er godt nok den ene Gang efter den anden at komme herop og raabe op om, hvad man maa kræve; det ærede Medlem maa kræve Ligestilling i Indtjeningsmuligheder imellem Erhvervene. Ja, det kan vi alle kræve, men paa hvilken Maade vil det ærede Medlem skabe denne Ligestilling? Naar han videre hævder, at Venstre skal gennemtvinge denne økonomi-